

PODROBNĚ ZAOSTŘENO

OBEK VELKÉ POPOVICE, VELKOPOPOVICKO

Obec Velké Popovice leží 25 km jihovýchodně od Prahy, její rozloha činí 1562 ha a sdružuje přilehlé obce Brtnice, Dub, Dubiny, Krámský, Klenové, Křivá Ves, Lojovice, Mokřany a Řepčice. Jižním okrajem zasahuje obec do Přírodního parku Velkopopovického. Jedná se o jednu z nejpůvodnějších krajin východního okraje Prahy a jeho územím prochází naučná stezka „Krajinou barona Ringhofferů“.

První zmínka o Velkých Popovicích není přesně datována, mluví se o osadě s názvem Adamovice. První záznam o osadě a farnosti je z roku 1332. Zajímavostí je, že v roce 1400 připadla osada přímo králi Václavovi a jejím patronem byl Jan z Popovic. V listopadu roku 1420 popovickou tvrz, která stála pravděpodobně na Dalešce, dobyli husité. Tehdejší majitel Popovic Jiří z Krejřtanu postavil roku 1560 tvrz novou, a to na místě dnešní nejstarší budovy pivovaru. Traduje se, že už tehdy se tam vařilo pivo. Kroniky praví, že pod novou tvrzí vedly chodby až na Dalešku. V roce 1870 koupil panské državy Velké Popovice František Ringhoffer a začal rozvíjet průmyslovou výrobu. Roku 1874 dostavěli jeho synové zdejší pivovar. Pivo pod značkou Velkopopovický Kozel se zde vaří dodnes a každoročně se v pivovaru koná slavnost Den Kozla, na kterou se sjíždějí tisíce návštěvníků.

Kostel Panny Marie Sněžné byl postaven na přelomu 13. a 14. století a svou barokní podobu získal v roce 1690 za správy řádu Benediktýnů. V roce 1897 byla loď kostela prodloužena. Hlavní oltář pochází z roku 1861 a je v novorománském stylu. V roce 2002 byl při rekonstrukci omítek objeven zazděný portál. Do dnešní podoby se zachovala severní zeď, jižní část s portálem a přízemní věže. V roce 2019 se do kostela iniciativou místních občanů navrátili 2 zvony – s názvem Velkopopovický Sv. Václav a Vladimír, které doplnili stávající umíráček a zvon s reliéfem Panny Marie. Chloubou kostela jsou varhany, vyrobené roku 1897 v dílně Gebrüder Rieder a rekonstruované v roce 2007. Před kostelem stojí pískovcová socha sv. Jana Nepomuckého z roku 1831. Hluboko do historie sahá i vznik popovické školy, první zmínka o škole je již v roce 1675.

PŘÍRODNÍ PARK VELKOPOPOVICKO

Vyhlášen v roce 1993 na ploše 22 km².

Park se rozkládá jižně od obce, jedná se převážně o zalesněný kopcovitý terén. Typické jsou dubové lesy a remízky s žulovými balvany, kamenitá a členitá krajina s mnoha rybníky. Osa území je tvořena Křivoveským a Mokřanským potokem. Do krajiny jsou zasazeny vesnice podhorského typu, které často tvoří jen osady se sotva dvaceti domky. Zajímavá je i zachovalá zemědělská architektura, např. 300 let starý špejchar v Křivé Vsi. Územím prochází naučná stezka „Krajinou barona Ringhofferů“. Jedná se o jednu z nejpůvodnějších a nejpouštěnějších krajin východního okraje Prahy.

CÍLEM JE: Ochrana čistého životního prostředí a jedinečné krajiny, chráněné druhy rostlin a zdravé staré vzrostlé stromy, zachování původní přírodní symbiózy rostlinných i živočišných druhů, téměř žádný vliv průmyslu na krajinu, výskyt kvalitních zdrojů podzemní vody.

Zdroj: www.vyletnik.cz

Historie Velkopopovicka: Domovník – dům č.p. 6

Václava Zimová, Kateřina Kapalová, redakce

V únorovém časopise jsme zahájili putování po historii velkopopovických domů. Impulsem pro tento projekt byla soukromá sbírka historických pohlednic a texty sesbírané z historických pramenů.

V tomto čísle bychom Vás rádi seznámili s budovami, které jsou úzce spjaté s historií naší obce. Začali jsme u kláštera a nyní se dostáváme k domu č.p. 6.

Ze vzpomínek pana Františka Čelíkovského se dozvídáme, že dům s číslem popisným 6 byl původně malý dlouhý domek podél silnice. Střechu měl sedlovou s taškovou krytinou. Na straně do silnice byl bez oken (severní strana a stále zastříkaná blátem) a všechna okna byla na straně do dvora (jižní), včetně vchodu.

„Za mého dětství zde bydleli Šimkovi, kteří měli malé hospodářství. Šimkovic měli také syna Pepička, který byl hrbatý a pásával s námi jednu kravku. Brzy zemřel, ani ne dvacetiletý,“ vzpomíná pan Čelíkovský.



Dům č.p. 6

V domě se nacházela prodejna obuvi Baťa a řeznický krám s řeznickou dílnou a s porážkou ve dvoře, kterou v roce 1929 přistavěl pan Josef Šafránek.

V roce 1932 byl domek přestavěn na jednopatrový s podkrovními byty. Dnes se v domě nachází Galerie u Kotrčů. ■

Příště: Seriál bude pokračovat domy č.p. 7 a 8.

Myslivercký koutek: Myslivci pomáhají s obnovou lesa

Tomáš Volák, Honební společenstvo Velké Popovice, foto autor

Jaro je v plném proudu a venku se to začíná hemžit omladinou. Vše má svěží zelenou, někdy až do očí bijící barvu, která má zvláštní uklidňující účinky. V tomto období nejraději chodím na čekanou a vůbec ven do přírody.

Bohužel ne ve všech lokalitách vidíme tato panoramata. Všude okolo sebe slyšíme POZOR kůrovec, kůrovcová kalamita atd. Bohužel, až když se člověk projde lesem, tak na něj zapůsobí síla této, nebojím se říct, broučí apokalypsy. Tisíce metrů dřeva vyskládaného podél cest



nám při té procházce zase trochu toho optimismu ubere, ale nestačí jen vzdychat. Proto se naše myslivercké sdružení rozhodlo pomoci lesákům s obnovou a ochranou lesních porostů. Že to myslíme všichni vážně, se potvrdilo na několika dobrovolných brigádách, na kterých se sešlo celé osazenstvo našeho spolku, a někdo dokonce s rodinnými příslušníky. Za což jim patří VELIKÉ DÍKY!!!

Je to zvláštní pocit, když v poměrně kopcovitém terénu dokončíte oplocenku a podíváte se, co jste společně vytvořili. Cítíte pokoru a hrdost, že patříte zrovna k takovéhle partě myslivců, která je schopná se domluvit a něco takového spáchat. Obdivuji zejména starší členy, kteří se těchto akcí pravidelně zúčastňují, že to fyzicky zvládají. Já sám jsem po takové raubířině dva dny rozlámaný, ale spokojený, že je zase kus lesa v pohodě. Když jdu okolo takové oplocenky, tak nevidím jen drát omotaný okolo sloupků, ale vidím to neskutečné množství práce s tím spojené, a les, který tu jednou doufám bude jak pro nás, tak pro naše děti.

Ještě jednou děkuji všem zúčastněným! ■